

איש לרעהו

לקט אמרות
חז"ל, רעיונות,
עובדות והנהגות,
פגדולי ישראל,
על מדות טובות
שפביאות
לאהבת הזולת,
הנלפדות
מפרשת השבוע

ליקוט ועריכה: יצחק בן אהרן
כל הזכויות שמורות למכון אהבת אמת
© אסור להעתיק, לצלם ולהדפיס
בלי רשות בכתב

מכון אהבת אמת - המרכז להעמקת ערכי אהבת הזולת ע"ש ר' צבי יהודה דומוביץ ז"ל

רח' אבן עזרא 2 ירושלים 92424 טל: 02-5671812 פקס: 077-7671812

שבת קודש כז שבט תשס"ט שבת - ירושלים 4:54 תל-אביב 5:09 חיפה 4:59 מוצ"ש - ירושלים 6:08 תל-אביב 6:09 חיפה 6:08

פרשת משפטים

קירוב רחוקים

לקרב רחוקים ולסייע בידם לזכות באושר הרוחני שבחיי תורה ומצוות!
נלמד מהפסוק: "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו" (פרק כג"ד)

מזה נוכל להתבונן - כותב החפץ חיים (בספרו עה"ת) - אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו שתעה והרחיק מן הדרך והחובה להשיבו, כל שכן שצריך לרחם על הנפש הישראלית שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב להשיבה.

על מצוות השבת הנפש הישראלית שתועה מן הדרך, אמר הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א את הדברים הבאים: בזמן בית המקדש, בג' רגלים, בהקבץ כל ישראל יחדיו, היו מכריזים על אבידות במקום מיוחד בירושלים הנקרא "אבן הטוען", לשם פנו המוצא והאובד ו"משחרב בית המקדש התקינו שיהו מכריזין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות" (ב"מ כח:).

ישנן אבידות התועות בשדה, נפשות יקרות, ועלינו להכריז בבתי כנסיות ובבתי מדרשות על כך! על כולנו מוטל לקיים מצוה זו של "השבת אבידה". ולא רק כשהוא "תועה" בדרך (כלשון הפסוק כאן), שלא מוצא דרכו, אלא גם כשהוא נדחה (כלשון הפסוק בפרשת כי תצא), כשהורחק, יש לקרבו, להשיב אותו אל אביו שבשמים.

בגמרא (מכות כד.) מבואר שישנה "אבידה המתבקשת" כדכתיב (תהלים קיט) "תעיתי כשה אובד בקש עבדך". ישנן שני סוגי אבידות - אומר הגרי"ש - ישנה אבידה שנאבדה מבעלה ומונחת דומם כאבידת ארנק. בעל האבידה מחזר אחריה, אבל האבידה אינה מתבקשת, כלומר: אינה עוזרת ואינה ממציאה עצמה אליו. וישנה אבידה המתבקשת מעצמה, שמסייעת לבעלה למוצאה, כמו שה שאבדה מהעדר, גם היא מצידה צועקת בבדידותה ומחפשת את העדר ובעליה.

הוא שאמר דוד המלך על ישראל, שהיא כאבידה המתבקשת "תעיתי כשה אובד" - כשה הצועק שרוצה לשוב למקומו, לאלו יש תקוה אחרי ששניהם מחזרים זה על זה, זוהי "אבידה המתבקשת" שבסוף ימצאו זה את זה.

"לבב ידח ממנו נידח"

ביום ב' ז' סיון תש"א, נפתחה בפתח תקוה הוועידה הארצית השלישית של אגו", אשר כל דיוניה עמדו תחת רושם אימי השמדת יהודי אירופה. מאות רבנים, באו אל הוועידה בלב שבור ורוח נכאה, כדי לדון במצב הרוחני של יהדות התורה בארצנו הקדושה.

בוועידה זו עמד הרב מפוניבז' - הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל וזרק לחלל את סיסמת הכנף המפורסמת שלו: "כיתבו תפילין ומזוזות לילדי עין חרוד, עוד נצטרך להקים "חדרים" וישיבות עבור ילדי נהלל!" ("עין חרוד" ו"נהלל" היו בימים ההם מוקדי הקיבוצים החילונים בא"י).

שאל אותו בנו, מנין לו הבטחון והוודאות הגמורה בהכרזתו על "מניחי תפילין ולומדי תורה בעין חרוד"? (חזון שכידוע התגשם בדורנו). השיב לו בפשטות: "מן התורה! מן הכתוב "לבלתי ידח ממנו נידח"! וכשם שאנו מאמינים ב"אנכי ה' אלוקיך" באותה מדה עלינו להאמין "לבלתי ידח ממנו נדח" מפני ש"תורה אחת היא"!

הרב מפוניבז'

"אל תחטאו בילד"

בכל שנה, כשקרבו ימי עונת הרישום לבתי הספר לבש הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל רוח קרבית ויצא למערכה. הוא היה גומע מרחקים בנסיעות ובטלטולי דרך. היה מטפס לקומה עליונה, מרכין ראש בפני אנשים המוניים משולי החברה בהתחננו לפניהם: "אל תחטאו בילד... וגם דמו הנה נדרש..."

הוא לא חס בעת ההיא על כבודו ובריאותו. "כבוד התורה" - הסביר פעם לאחד ממעריציו, שנחרד לראותו מתרוצץ כבחור צעיר בשעת לילה בחצות - "כבוד התורה יושג אם כל ילדי משפחת... ינצלו מצפרני הכפירה..."

והיה אומר: "אלמלי השקיעו אנשינו עשירית ממה שמשקיעים בתעמולת הבחירות, בפעילות למען רישום הילדים לבתי חינוך כשרים, הרי בלי ספק היה מצבינו בארץ ישראל טוב פייכמה!..."
וזאת ליהודה

הוקדש לעילוי נשמת

מרת חיה בת ר' פסח אשת יבדלחט"א ר' יעקב ניימאן שליט"א

נפטרה ערב ר"ח אדר

רדפה תורה וחסד כל חייה

להזהר בכבודו של כל אדם באשר הוא !

נלמד מהפסוק: "חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה" (פרק כא-לז)

ואמרו חז"ל בגמרא (בבא קמא עט:): תנינא, אמר רבי יוחנן, בא וראה כמה גדול כבוד הבריות, שור שהלך ברגליו [משלם הגנב] חמשה, שה שהרכיבו על כתפו [משלם] ארבעה. ומפרש רש"י עה"ת: שור שהלך ברגל ולא נתבזה בו הגנב לנושאו על כתפו משלם חמשה, שה שנשאו על כתפו משלם ארבע הואיל ונתבזה בו.

מדוע ה"מכבד את הבריות" הרי זה מכובד?

שנינו באבות (פרק ד' משנה א): "איזהו מכובד? המכבד את הבריות!" ובפשטות הביאור הוא שע"י שיכבד את הבריות יהיה מכובד מהם. אך אם כך הביאור, היה יותר מדויק לומר "איזה יכובד" לשון עתיד, שהרי רק אחר שמכבד, יכובד מהם, וכיבוד הבריות היא הסיבה לכבודו. או שהיה יותר מדויק לומר: "איזהו מכובד? זה שמכבדים אותו. ואת מי מכבדים? את זה שמכבד! עוד צריך להבין, מה מעלה יש בזה שיכבדוהו, והרי אדרבה, ראוי להתרחק מן הכבוד?

אלא יתכן לבאר עפ"י יסוד מעלת ה"נכבדות" שעמד עליה הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל (בשיחות מוסר מאמר כח). ויסוד דבריו הוא ש"הנכבדות" היינו ההכרה שאדם מכיר בערך עצמו, שומרת עליו מן החטא, ולא זו בלבד אלא אף נותנת לו את הכח והעוז להתעלות בעבודת ה'.

ונמצא שתועלת רבה ישנה במעלת ה"נכבדות" המונעת ממנו מלחטוא, וכדברי חז"ל "אין אדם חוטא אלא א"כ נכנסה בו רוח טעות" אך כמובן אינו יכול לפטור עצמו מדין שוטה, משום שהיה עליו להתעלות ממחיצת השפלות שהיא הבטלה בדברי הבל הגורמת לחטא, ולעמוד במעלת הנכבדות, בבחינת "ויגבה לבו בדרכי ה'". ואין הנכבדות והשפלות יכולין לדור בכפיפה אחת.

ובאמת כל עבודת היצר כן היא, להקטין את האדם ולעשותו "שפל" ואז הוא מסור בידו, וכאשר "יגבה לבו" ויקנה בנפשו מעלת הנכבדות, יברח מן השפלות כבורח מן האש.

מעלת הנכבדות - אומר רבי חיים - מחייבת את האדם בהנהגה שונה מאדם שאינו נכבד, לנכבד יש חיוב נוסף מאשר לאדם אחר, לפיכך, תוספת המעלה בנכבדות שיש לכהנים מחייבת אותם באזהרות יתירות ביחס לישראל, כמו שתוספת מעלת הנכבדות בישראל מחייבת יותר ביחס לאומות.

מעטה, לאור האמור, נוכל לבאר כך את דברי התנא: "איזהו מכובד?" כלומר: מה יוכיח על נכבדותו של אדם, נכבדות של "ויגבה לבו"... שמכיר את ערכו הנעלה ואשר מחייבו לנהוג בהתאם... - הוא מה ש"מכבד את הבריות" כלומר: זה שמכבד את כל הבריות מתוך הכרת ערכם הנעלה כבריותיו של הקב"ה שנבראו בצלם אלוקים, רק אדם כזה מסוגל להגיע למעלת הנכבדות העצמית גם בלי שיכבדוהו אחרים, ומיושב כל מה שהקשנו.

מעלתה הגדולה של ה"נכבדות" וגודל הטובה שזוכים ממנה

כאמור, לדעת רבי חיים שמואלביץ, מעלת הנכבדות גדולה היא עד מאד וזוכין על ידה לרב טוב. ראייה לכך מביא רבי חיים ממה שמצינו בגמרא (יומא מז:): שבעה בנים היו לה לקמחית וכולן שמשו בכהונה גדולה. אמרו לה חכמים, מה עשית שזכית לכך? אמרה להם, מעולם לא ראו קורות ביתי קלעי שערי". והביא שם רש"י בשם הירושלמי שלומדים זאת מהפסוק (תהלים מה"ד) "כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה" - אשה צנועה, ראויה לצאת ממנה כהן גדול הלושב משבצות זהב.

נמצאנו למדים מכאן, שבאמת לא היה איזשהו מעשה גדול ונשגב שבגינו זכתה לזה, שכן בכל מעשה שיעשה האדם אין "מעשה" גדול כל כך שיוכל להכיל בקרבו זכיה גדולה כזו, אלא הסיבה שגרמה לה לזכיה כזו היא משום שנהגה מנהג נכבדות, שהרי פריעת שער הראש בבית מותר הוא מן הדין (עיין ביאור הלכה סי' ע"ה ס"ב) אלא שאשה נכבדת - "כבודה בת מלך" אינה עושה כן, וה"נכבדות" מעלה גדולה היא עד מאד, עד שבכוחה להכיל זכיה גדולה כזו של שבעה בנים שכולם משמשים בכהונה גדולה.

כללו של דבר הוא, שמעלת הנכבדות מחייבת את האדם בהנהגה שונה מאדם שאינו נכבד. לפי"ז מחדש רבי חיים כי האיסור שנאמר בפרשת יתרו: "ולא תעלה במעלות על מזבחי" אינו רק מצד המקום, שהוא מקום נכבד וחייבים להתנהג שם באופן מכובד ביותר, אלא הוא גם מצד האדם, שכיון שנתקרב למזבח נעשה נכבד יותר, ואין זה ראוי שאדם נכבד יפסע בצורה שאינו מכובדת.

לשמור על כבוד השוחט

נהוג היה בקהילות ישראל, שכאשר הגיע אחד מגאוני הדור לעיירה, היה השוחט של המקום מתייצב לפניו להראות לו את סכין השחיטה, האם הוא חד כדינו, בטרם ישחט עבורו. כשהיה השוחט מתייצב לפני בעל ה"חתם סופר", היה החת"ס מעביר את חוד הסכין קלות על פאת השולחן, ורק אחר כן בודקו.

על פשר הנהגתו זו אמר החתם סופר כי כך קיבל מהגאון רבי מרדכי בנעט זצ"ל וגילה את טעמו: חושש הוא שמא תמצא הסכין פגומה, ויבוש השוחט, ויפגע הרב המקומי שבודק את סכיניו ומוצאה "מהודר"... ואולם עתה, אם תמצא הסכין פגומה, יתלה זאת בהעברתה על חוד השולחן...

חוט המשולש החדש - הגדת החת"ס

לחוס על כבוד הגנב...

פעם נגנבה קופת הצדקה מביתו של כ"ק האדמו"ר מגור - רבי אריה לייב אלטר זצ"ל (בעל השפת אמת) והתפרסם החשד על אדם שהיה עוזר בבית תמורת שכר, ביקש ממנו האדמו"ר שיחזיר את הכסף. בתחילה ניסה הלה להכחיש, ואולם כאשר ראה את עיניו היוקדות של הרבי חודרות לתוכו, נשבר, הודה והחזיר את הכסף.

חס האדמו"ר על כבודו של הגנב ואמר לו: כדי שלא תתבייש ותתבזה כאן על המעשה שעשית, איעצך שתשאר בביתך, ואני אשלח לך את משכורתך הביתה מדי חודש בחודשו...

מגדולי החסידות

לחוס על כבוד הרשע...

הגאון רבי משה שמואל שפירא זצ"ל (ראש ישיבת באר יעקב) הוזמן פעם למסיבת אירוסין, ונודע לו כי בשמחה זו עתיד הוא לפגוש אורח מסויים שהלה בוודאי יושיט לו את ידו ויתן לו "שלום עליכם". אך רבי משה שמואל לא אבה בשום פנים ואופן ללחוץ את ידו של אותו אורח שכן עבירות חמורות ייחסו לו. אך מאידך גיסא התלבט מה עליו לעשות? כלום יכול הוא לביישו ברבים ולא להחזיר לו הושטת יד לברכה?

החליט רבי משה שמואל שכדי לשמור על כבודו של אותו רשע שלא יתבזה (וכפי שחסה התורה על כבוד הגנב בפרשתינו או על כבוד בלעם בפרשת בלק) לקח את מטפחתו וקשרה על ידו. הציבור שהיה בטוח שיש לו פצע ביד נזהר מללחוץ את ידו, וכך במשך כל אותה שמחה לא לחץ רבי משה שמואל יד לאיש. כמובן, שכאשר הגיע אותו אדם לשמחה ושמעות הפצע הגיע לאוזנו, נאלץ לוותר על רצונו ללחוץ את ידו של רבי משה שמואל.

רבי משה שמואל

לדבוק במדת האמת ולהתרחק מכל דבר העלול לגרום לו ולזולתו לשקר!

נלמד מהפסוק: "מדבר שקר תרחק" (פרק כג"ז)

ופירש הספורנו: מכל דבר שיוכל לסבב שקר כאמרם ז"ל: הוי זהיר בדברך שמא מתוכם ילמדו לשקר. עכ"ל. והיינו שהזהירות מלגרום לרעהו לשקר נכללת בציווי "מדבר שקר תרחק". וכפי הדוגמא שכתב רבי יהודה החסיד ז"ל (בספר חסידים - תתרכ"ב): אם תראה בני אדם מתלחשים ואתה חפץ לדעת מה מתלחשים, אל תשאל להם, פן תעשה אותם שקרנים, שאילו היו חפצים שתדע היו מגידים לך, ועתה שאין חפצים שתדע, יגידו לך שקר.

נאמר: "אמת מארץ תצמח" (תהלים פה"ב) ושאל בעל חידושי הר"ם: הרי כל דבר שצומח הוא משום זריעה שקדמה לו, א"כ מה זורעים כדי שתצמח האמת? והשיב: אם זורעים וקוברים עמוק באדמה את השקר אזי צומח האמת.

באופן אחר נשאל הגאון רבי יוסף דב סלובייצ'יק זצ"ל (בעל הבית הלוי) על הפסוק "אמת מארץ תצמח": אם אמנם האמת צומחת ועולה בשפע רב מן האדמה הזרועה, מדוע מועטים כל כך בעולם אנשי אמת?

השיב רבי יוסף דב: "כדי להשיג את האמת העולה מן האדמה, צריכים להתכופף במקצת, וטבעם של רוב בני אדם הוא שאינם מוכנים לכופף עצמם למטה משיעור קומתם הרגילה..."

עוד נאמר בפסוק: "אמת קנה ואל תמכור" (משלי כג"ג) ופירש כ"ק אדמו"ר מקוצק - רבי מנחם מנדל זצ"ל: ישנם בני אדם, שמחשיבים מאד את האמת - אך רק כשהיא אצל הזולת... את העולם כולו היו רוצים לזכות באמת, ורק לא את עצמם. ואכן, אליהם נאמר "אמת קנה" - קנה את האמת לעצמך, לצורך עצמך! "ואל תמכור" - אל תחזיק בה, רק כדי למוכרה לאחרים...

את מי לכנות בתואר "הרב"

בעת ביקורו של הגאון רבי אלחנן וסרמן זצ"ל באמריקה בשנת תרח"ץ, דיבר באחת מהופעותיו אודות המכשלה הנפוצה בארה"ב, שסוחרים ובעלי המלוונות מוסיפים לשמותיהם את התואר "הרב" ויש הסומכים עליהם בענייני כשרות בגלל תואר זה.

הוא הוסיף ואמר בשם החפץ חיים כי אין לכנות תואר "הרב" אפילו לאיש תלמיד חכם, אם אינו יושב על כסא רבנות או משמש בהוראה או שהוא ראש ישיבה. והמכנה "הרב" לשאר האנשים, עובר על "מדבר שקר תרחק" ועלול שיתקיים בו מה שאמרו חז"ל "מתוך שבחו אתה בא לידי גנותו".

והוסיף רבי אלחנן: "מכל מקום אינו דומה כינוי "הרב" שלא בצדק שהדביק לסתם יהודי, לכינוי "הרב" שמתכנה בו סוחר מזון וכיו"ב וגורם מכשול ליהדות.

אור אלחנן

"האמת בטהרתה"

סיפר הגאון רבי זלמן רוטברג זצ"ל: פעם הזדמן הגה"צ רבי אליהו אליעזר דסלר זצ"ל לשיחה שנאמרה מפי המשגיח הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל בירושלים. נושא השיחה היה מידת האמת של יעקב אבינו.

לאחר השיחה אמר הרב דסלר: "כאן אפשר לשמוע את האמת בטהרתה. אילו היינו חיים על פי אמת זו, היה עלי לארוז את חפצי ולבוא לכאן כדי לשמוע את האמת מפי רבי יחזקאל!"

במחיצתם

קוראים נכבדים! האם ידעתם?

- האם מותר להגיע לחקר האמת באמצעות דברי שקר ?
- כיצד ניתן ללמוד בקל וחומר מתרנגול הבר (דוכיפת) שצריך להזהר מן השקר ולדבוק באמת ?
- מדוע נזהרו חכמינו ז"ל כל כך מליטול שוחד, וכי יעלה על הדעת שצדיקים אלו בגלל רווח מועט יסלפו הדין חלילה ?
- מהי העיצה הנפלאה להגביר את חשקת הלימוד אצל הנערים ולהביא להצלחתם ?
- מדוע לדעת רבי ירוחם לייבוין זצ"ל אסור למגיד שיעור להרבות באמירת חידושים לתלמידיו ?
- מה הייתה דרך הלימוד המיוחדת של החתם סופר עם תלמידיו ?
- כיצד ילד בן 8 הצליח להאיר את הבנת הסוגיה לגאון מטשביין זצ"ל בדברים שלא חשב עליהם ?
- כיצד הגיב רבי חיים סלובייצ'יק זצ"ל כשחזר לביתו לבילל הסדר ופגש בגנב שיוצא מפתח ביתו כשידיו עמוסות בכלי כסף ?
- מדוע בתקופה מסוימת הפסיק רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל לתת הסכמות לספרים ?

על שאלות אלו ועוד רבות אחרות, תוכלו למצוא תשובות מעניינות בספר המבוקש **איש לרעהו** (פרשת משפטים: עמודים שא - שסב) ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות לפרטים: 02-5869073

ומי כעמך ישראל

סיפורים בני זמננו

בעקבות החלום

מיוחד. ר' מרדכי נפטר כשנתיים שלוש קודם לכן, ולא חשבתי עליו במיוחד בתקופה שקדמה לחלומות.

ר' מרדכי התגורר איתנו בשכונת רמות. התפללנו איתו בבית הכנסת של הרב נוימן, רב השכונה, או של הרב גואלמן, רב קהילת 'שערי תבונה'. כמו"כ השתתפנו בשיעור דף-היומי שנמסר ב'שערי תבונה' ע"י הרב משה דרוק. בכל מקום בלטה בו ההנהגה המיוחדת של הקדמת שלום לכל אדם: "שלום עליכם! מה שלומכם?" כל מי שהכירו גם לא שוכח את החיוך הנצחי שלו.

האפיזודה הבאה אינה משה מזיכרוני: לפני תשע שנים השתתפתי בברית מילה בה שימש הגרי"ש אלישיב שליט"א כסנדק. כידוע, הבעת פניו בדרך כלל חתומה אך כאשר ניגש אליו ר' מרדכי ודרש בשלומו הייתה זו הפעם הראשונה בחיי בה ראיתי כיצד הגרי"ש שליט"א מחייך פשוט מאוזן לאוזן... כזה היה כוחו של ר' מרדכי.

ואוסיף אפיזודה קטנה נוספת: התגוררתי בעיר חיפה במשך אחת עשרה שנה. שמעתי מכמה רבנים שם שבחברא קדישא המקומי ישנו אדם מיוחד בשם "ר' מרדכי" - אשר תמיד שמח, ותמיד מחלק ממצב הרוח הטוב שלו לסובבים אותו. שמעתי על הדמות אך לא זכיתי לפגוש אותה. בהמשך עברתי להתגורר בשכונת רמות בירושלים וכעבור זמן הכרתי שם את ר' מרדכי חשין. כאשר שמעתי שבעבר הוא התגורר בחיפה, קלטתי מיד שהוא הינו הדמות האגדתית של החברא קדישא...

* * *

לאחר החלום השני כבר ניגשתי לרבני השכונה ומסרתי להם את בקשתו של ר' מרדכי חשין זצ"ל, והם התייחסו לדברים בכל הרצינות. אחד הרבנים התחיל לתכנן באוזני באופן מיידי כיצד הוא חושב לפעול בעניין. לאחר החג הגיע שמע הסיפור לבני משפחתי של ר' מרדכי והם התקשרו אלי אחד אחרי השני כדי לשמוע את החלום לפרטי פרטיו. במשך מספר שבועות הרגשתי צורך ודחף לספר את החלום, כדי לקיים את בקשתו של ר' מרדכי להתחזק בעניין אמירת שלום איש לרעהו.

אני בעצמי נוהג לדרוש בשלום כל אדם, ולא פעם מבחין כיצד אנשים מגיבים לאיחול שלי כאילו שעומד מולם... קיר. פעם עברו מולי שני בחורים צעירים, וכהרגלתי אמרתי להם 'שלום'. אחד מהם השיב 'שלום' והמשיך בדרכו. כעבור כמה פסיעות חזר אלי עם פנים סמוקות ומלמל 'סליחה'. אם הבנתי אותו נכון הרי שהוא התנצל על הטעות שלו להשיב שלום למישהו שאינו חבר או קרוב שלו...

אני מבין את מי שמקפיד לא לומר את המילה 'שלום' לפני התפילה (ראה שו"ע או"ח סי' פ"ט סעי' ב') אך האם גם במשך כל היום יש להתנהג כזרים אחד אל השני? ערכתי מחקר קטן בעניין וגיליתי שמי שההורים שלו לימדו אותו לדרוש בשלום רעהו ינהג כך גם בעתיד. אך מי שהתרגל להתעלם מן הזולת בגיל צעיר, יתבייש לשנות את הרגלו בגיל מבוגר יותר.

נשלח ע"י ב.ש. ירושלים

ליל הושענא רבה תשס"ט.

"הוא עמד במרחק לא רב ממני. אינני זוכר אם הוא הוכיח אותי במילים, או שהמבט שלו בלבד הוא אשר היווה את התוכחה: "למה לא אמרת?! שלחו אותי אליך בגלל שאתה מתעסק בעניין, אך פעם שלישית כבר לא ישלחו אותי אליך!"

במילים אלו מתאר ד"ר יהודה מנדלסון שיחי' - תושב שכונת 'רמות' בירושלים - חלום שעבר עליו. אם אתם חושבים שמדובר ב"איש של חלומות" כדאי שנשוב יחדיו לראשון דחול המועד סוכות תשס"ט.

מספר ד"ר מנדלסון: ביום הראשון של החג אמרו החזאים שירד גשם ולא ירד, אך בלילה השני ירד גשם. הסוכה שלי ממוקמת מחוץ לבית ומספר פעמים יצאתי לבדוק אם אני יכול לישון בסוכה. הגשם ירד חליפות ובסופו של דבר הבנתי שאין לי ברירה אלא לישון בבית. הרגשתי מאוד לא נוח מכיוון שזו הפעם הראשונה שקרה לי דבר כזה. נרדמתי.

לפתע ראיתי מולי את ר' מרדכי חשין - יהודי צדיק משכונת רמות - רץ לכיווני ואומר "שלום עליכם ר' יהודה!" הוא היה תוסס, חי ועם פנים מאוד שמחות. הוא רץ לכיווני ואני נזכרתי שהוא כבר אינו בין החיים. הרהרתי מיד לעצמי שלא כדאי לי לחבק אותו, הוא הבחין בכך ונעצר במרחק של מטר ממני.

וכך הוא אמר: "אני נמצא למעלה במקום שאף פעם לא חלמתי להגיע אליו, מקום מיוחד". הוא תיאר עוד קצת את המקום המרומם אליו הגיע בשמים, והוסיף:

'הגעתי למקום הזה לא בגלל שהסכמתי לשמש כחזן ללא נטילת שכר; לא בגלל השנים הרבות בהן עבדתי בחברא קדישא; לא בגלל שיעור דף-היומי בו השתתפתי גם בהיותי חולה ומבוגר; ולא בגלל שזכיתי לתמוך בכמה ישיבות. הגעתי למקום הזה בגלל דבר אחד ויחיד: הקדמתי תמיד שלום לכל אדם! אם אנשים בעולם-הזה היו יודעים מה מרוויחים מאמירת שלום אפילו פעם אחת, הם היו הולכים מאחד לשני ואומרים שלום! שלום! שלום!'

"למה באתי אליך?" - שאל ר' מרדכי בחלום - "מפני שאני יודע שאתה מתעסק בנושא אמירת שלום. באתי לבקש ממך להעביר לרבנים (וכאן מנה שמות רבנים משכונת רמות הירושלמית) שהם צריכים לדרוש בנושא זה, ועליהם ללמד גם את ילדיהם ונכדיהם לומר שלום לכל אדם'.

התעוררתי ולא סיפרתי את החלום לאף אחד, אפילו לאשתי לא סיפרתי כלום. מדוע? משום שכולם יודעים שאדם חולם במה שהוא מתעסק - ואני הרי תמיד נהגתי לדרבן אנשים לדרוש בשלום אחרים. הרגשתי לא טוב שלא התייחסתי לחלום אך החלטתי לא לומר כלום, ושלא יאשימו אותי שאני ממציא חלומות...

* * *

ההתייחסות שלי לעניין השתנתה לחלוטין כאשר ר' מרדכי שב והופיע אצלי כעבור מספר לילות, והיה זה בליל הושענא רבה תשס"ט. כאמור, אינני בעל-חלומות אבל כאן היה מדובר במשהו

זוכה השבוע (השפ"י): ב.ש. שכונת רמות ירושלים

ברכת מול טוב חמה ולבנית

למעלת ידידנו עורך העלון איש אשר רוח בו, ספרא רבא, מוכה הרבים בתיקון המדות הרב 'צחק בן אהרן שליט"א ולמשפחתו הנכבדה לרגל שמחת נישואי בתו הכלה המהוללה תחי' עב"ג החתן המופלג בתורה, יראת שמים ומדות טובות

מבחר יישיבת אורחות תורה ר' אברהם ברוך בלוי זצ"ל שתתקיים בס"ד ביום א' לסדר "ושכנתי בתוכם" בורא עולם בקנין השלם זה הבנין

יזכו לרוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח מתוך שמחה וכל טוב לתפארת המשפחות הדגולות

הייב (פ"א) ו'נב"ז